

Parlament České republiky

Poslanecká sněmovna

2009

5. volební období

977

Vládní návrh,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 18. listopadu 2009 v Rijádu.

Návrh usnesení Senátu Parlamentu ČR

Senát Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 18. listopadu 2009 v Rijádu.

Předkládací zpráva pro Parlament ČR

I.

Království Saúdské Arábie (dále jen „KSA“) je absolutistická monarchie. V rukou krále se soustřeďuje veškerá zákonodárná, výkonná a soudní moc. Král je současně i předsedou vlády a má zásadní vliv na náboženský život v zemi. Základem právního řádu KSA je islámské právo „šaría“. V roce 2004 byly vyhlášeny první volby, a to do komunálních zastupitelstev. Volební právo mají v současnosti pouze občané KSA mužského pohlaví starší 21 let.

Hlavními průmyslovými obory jsou těžba ropy a navazující petrochemická výroba. KSA disponuje největšími zásobami nevytěžené ropy na světě. Nově se snaží rozvinout těžbu plynu a fosfátů, produkci hliníku, chemickou a elektrotechnickou výrobu a informační technologie. Pro zemědělství jsou v KSA velmi špatné klimatické podmínky. Intenzivnější zemědělská činnost vyžaduje umělé zavlažování. Služby nejsou zcela rozvinuty, významné je odvětví poutní náboženské turistiky. Infrastruktura je rozvinuta (zejména silniční, dálniční, letecká), rozsáhlá je síť ropovodů a plynovodů. Prioritou dalšího rozvoje KSA je zabezpečení dostatku odsolené mořské vody (touto vodou je kryto cca 70% spotřeby pitné vody).

KSA je členem řady mezinárodních organizací. Patří mezi zakládající země OSN, je nejsilnější zemí v Radě spolupráce arabských států Zálivu (GCC), je členem Ligy arabských států, WHO, OPEC, IMF, od konce roku 2005 je členem WTO.

Zahraniční politika KSA je zaměřena na vytváření příznivých vztahů s okolními zeměmi. Největším obchodním partnerem a investorem v KSA jsou USA. V posledních letech narůstá dovoz z asijských zemí, zejména Číny, Indie a Jižní Koreje. KSA patří také mezi důležité obchodní partnery Evropské unie. V současné době je projednávána otázka zóny volného obchodu mezi EU a GCC.

Přímé obchodní styky s Českou republikou byly prakticky navázány až po otevření ZÚ ČR v Rijádu v roce 1995. Vzájemný obchod mezi oběma státy se vyznačuje výrazně aktivním saldem obchodní bilance ve prospěch ČR. Hlavními položkami českého vývozu jsou parní kotle, osobní automobily, elektrotechnická a zdravotnická zařízení, mléčné výrobky, chemikálie a železárenské výrobky. V KSA je rovněž poptávka po pracovních silách z ČR, zejména v oblasti zdravotnictví. Nové předpoklady a možnosti pro rozvoj ekonomické spolupráce s KSA představuje pro Českou republiku vstup do EU.

Vstup zahraničního kapitálu na území KSA v jednotlivých případech schvaluje a podporuje státní agentura Sagia (Saudi Arabian General Investment Authority). Na základě nové právní úpravy z roku 2000 je povolen stoprocentní podíl cizího kapitálu v podniku (bez povinné účasti místního partnera), takovýto podnik má přístup ke stejným pobídkám jako místní podnik a může také požadovat zvýhodněnou půjčku ze Saudského fondu pro rozvoj průmyslu. Zahraniční investor může v KSA vlastnit nemovitosti pro výkon své činnosti. Výnosy lze převádět do zahraničí a není třeba je reinvestovat v KSA. Zahraniční investice lze uskutečnit do všech oborů s výjimkou těch, které jsou uvedeny ve zvláštním seznamu. Mezi oblastmi prozatím uzavřené zahraničním investorům patří zejména těžba ropy, zbrojařská výroba, rybolov, hromadné sdělovací prostředky, základní telekomunikace aj. Jejich výčet je vládními rozhodnutími postupně redukován.

K nejperspektivnějším odvětvím pro investice patří zejména těžba zemního plynu, výroba hliníku, energetika, vodohospodářství, petrochemie, elektrotechnika, železniční doprava, telekomunikace, bytová výstavba a cestovní ruch. Pro urychlení rozvoje nových výrob, služeb a infrastruktury se očekávají další kroky postupné liberalizace a privatizace, zejména v energetice, telekomunikacích a dopravě.

Uzavření dohody o podpoře a ochraně investic s Královstvím Saudské Arábie vytvoří pevný právní rámec pro uskutečňování investic českých investorů v KSA a saúdských investorů v České republice, přispěje k vytvoření hlubších ekonomických vztahů s touto zemí a k rozšíření oboustranných investičních aktivit.

II.

Expertní jednání o Dohodě mezi Českou republikou a Královstvím Saudské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic (dále jen „Dohoda“) probíhala v rámci tří kol. První kolo expertních jednání se uskutečnilo v Praze v březnu roku 2002 a vzhledem k tomu, že v rámci těchto jednání nebylo nalezeno shody ohledně všech ustanovení Dohody, uskutečnilo se v říjnu 2002 v Rijádu druhé kolo. V návaznosti na toto jednání bylo dohodnuto kompromisní znění otevřených článků a konečné znění Dohody, které mělo být předloženo vládě k odsouhlasení, bylo potvrzeno dodatečně diplomatickou cestou.

V mezidobí, kdy se Česká republika nejprve připravovala na členství v EU a poté se stala členem EU, však proběhla jednání mezi Českou republikou a Evropskou komisí ohledně slučitelnosti investičních dohod uzavíraných s nečlenskými zeměmi EU. Výsledkem těchto jednání byl návrh několika harmonizačních klauzulí, které mají být obsaženy v investičních dohodách se třetími zeměmi, aby tyto dohody byly slučitelné s komunitárním právem. V případě, že by Česká republika nedodržela závazek stanovený v článku 307 Smlouvy o založení Evropského společenství a neuvedla své mezinárodně právní závazky do souladu s komunitárním právem, vystavila by se postihu ze strany Evropské komise. Z uvedeného důvodu musela Česká republika znovu otevřít expertní jednání o Dohodě a v září 2006 se uskutečnilo třetí kolo těchto jednání, na nichž se podařilo sjednat a technicky parafovat konečné znění Dohody.

Jako základ expertních jednání sloužil text Dohody o podpoře a ochraně investic mezi Královstvím Saúdské Arábie a Rakouskou republikou podepsaný koncem roku 2001. K tomuto textu uplatňovala česká strana své připomínky podle zásad obsažených v české vzorové dohodě. Toto řešení bylo přijato jako nejzazší kompromis ze strany KSA, neboť saúdsko-arabská delegace v podstatě očekávala bezvýhradné přijetí svého návrhu. Vzhledem k uvedené skutečnosti se Dohoda ve většině ustanovení mírně formulačně liší od české vzorové dohody, aniž by to však mělo vliv na obsah práv a závazků smluvních stran a práv investorů obou smluvních stran.

Kromě formulačních odchylek sjednaný text Dohody obsahuje rovněž některé podstatné změny oproti české vzorové dohodě.

Největší odchylkou od české vzorové dohody je znění článku 3 odst. 2. Česká strana ustoupila v politickém i ekonomickém zájmu na sjednání Dohody v požadavku na neomezené poskytnutí národního zacházení ve vztahu k investici a výnosům z investice a přijala ohraničení tohoto zacházení v souladu s právním řádem hostitelského státu. Během expertních

jednání byla česká delegace zástupci druhé strany opakovaně ujišťována, že v Saúdské Arábii probíhá revize domácího zákonodárství, takže nejsou schopni s jistotou určit, zda existují nějaké odchylky v zacházení s domácími nebo zahraničními investicemi, ale že si nejsou vědomi žádného odchýlného zacházení s investicemi podle vnitrostátního zákonodárství. Výraz „v souladu s vnitrostátním zákonodárstvím“ má navíc Saúdská Arábie obsažený ve všech dosud sjednaných investičních dohodách, a proto nechce ze své pozice ustoupit. Plné národní zacházení je však poskytnuto v článku 3 odst. 3 investorům druhé smluvní strany při spravování, udržování a užívání investice nebo při jiných operacích s ní spojených, stejně jako při převezech výnosů a při odškodnění. Toto ustanovení lze považovat v souladu se stanoviskem Ministerstva zahraničních věcí za postačující pro ochranu investorů.

Další odchylky od standardního textu jsou následující:

V článku 1 byla zahrnuta do definice investice autorská práva. Česká strana v tomto ohledu vyhověla požadavku saúdské delegace, neboť podle českého právního řádu může být stejně předmětem investice pouze ekonomické využití autorských práv.

Do článku 2 byl vtělen nový odstavec 2, který obsahuje zákaz diskriminačního zacházení ve vztahu k řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s investicí a je tedy pouhým zopakováním standardního závazku obsaženého v článku 3 odst. 3.

V článku 5, který se týká náhrady škody, byl vypuštěn odstavec upravující náhradu škody při zabavení nebo zničení majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany. Zároveň se však české straně podařilo prosadit do definice vyvlastnění v článku 4 odst. 2 dočasná opatření, pod která mohou spadat i případy dočasného zabavení majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany.

Jak již bylo uvedeno výše, v rámci třetího kola expertních jednání se podařilo do textu Dohody zapracovat příslušná ustanovení zohledňující členství České republiky v EU. Ustanovení článku 3 odst. 4 bylo doplněno tak, aby smluvní strany mohly poskytovat výhodnější zacházení investorům z ostatních členských zemí EU nebo investorům, jimž je lepší zacházení poskytováno na základě smluv uzavřených Evropským společenstvím se třetími státy (např. s Islandem, Lichtenštejnskem, Švýcarskem, Norskem). Začleněním těchto ustanovení do Dohody je tak v případě České republiky splněn požadavek Evropské komise na pokrytí výhodnějšího zacházení poskytovaného v rámci EU.

Do článku 5 byl začleněn nový odstavec 2, na jehož základě budou moci obě strany přijmout opatření na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů nebo zájmů na ochranu mezinárodního míru a bezpečnosti. V případě České republiky jsou na základě tohoto ustanovení mezi základní bezpečnostní zájmy zahrnuty rovněž zájmy vyplývající z jejího členství v EU.

V článku 7 byl odstavec 1 doplněn tak, aby obě smluvní strany měly možnost omezit volný pohyb kapitálu v případech, kdy v rámci celní, hospodářské, měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu, jichž je některá ze smluvních stran členem, jsou přijata příslušná ochranná opatření. Na základě tohoto doplnění bude Česká republika moci provádět opatření přijatá Radou EU a omezit volný převod plateb vůči saúdsko-arabským investorům, aniž by současně porušovala závazky vyplývající z dohody o podpoře a ochraně investic.

Předkládaná Dohoda zároveň obsahuje všechny standardní záruky a principy, vycházející z českého vzorového návrhu dohody, kterými jsou:

- poskytnutí řádného a spravedlivého zacházení při uskutečňování investic na území druhého smluvního státu a zajištění ochrany a bezpečnosti investic;

- připuštění investic na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem tohoto státu;
- nediskriminační zacházení s investicemi, tj. zacházení podle doložky nejvyšších výhod;
- záruka proti vyvlastnění majetku, s výjimkou vyvlastnění ve veřejném zájmu, na základě zákona, nediskriminačním způsobem a za náhradu;
- záruka volného převodu finančních prostředků souvisejících s investicemi ve volně směnitelné měně do hostitelského státu a zpět;
- způsob řešení případných sporů z investic mezi investorem a hostitelským státem nebo mezi smluvními stranami navzájem.

Dohoda se uzavírá na dobu deseti let a zůstává v platnosti do té doby, dokud jí jedna ze stran po uplynutí základního desetiletého období písemně nevypoví při zachování dvanáctiměsíční výpovědní lhůty. Dohoda se vztahuje na všechny budoucí i existující investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem.

Dohoda vstoupí v platnost třicátý den po datu pozdější notifikace, kterou se potvrzuje splnění příslušných vnitrostátních procedur pro vstup Dohody v platnost.

Dohoda byla sjednána v českém, arabském a anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění jsou stejně autentická. V případě rozporů bude rozhodující anglické znění.

III.

Dohoda s KSA patří do kategorie smluv prezidentských. K jejímu vstupu v platnost je tedy nutné vyslovení souhlasu s ratifikací Parlamentem a ratifikace prezidentem republiky. Dohoda je tedy po projednání ve vládě ČR předkládána podle článku 49 Ústavy k vyslovení souhlasu Parlamentu ČR a poté bude, podle článku 63 Ústavy, předložena prezidentu republiky k ratifikaci.

Předkládaná Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, nedotýká se závazků převzatých v rámci jiných platných smluv, je v souladu s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva a se zahraničně politickými zájmy České republiky. Vzhledem k výsledkům třetího kola expertních jednání je Dohoda rovněž v souladu se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské Unii.

Uzavření a provádění Dohody nebude mít bezprostřední dopad na státní rozpočet.

Vláda ČR vyslovila s Dohodou mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic souhlas svým usnesením č. 180 ze dne 28. února 2007.

V Praze dne 26. listopadu 2009

Předseda vlády

Ing. Jan Fischer, CSc., v.r.

D o h o d a
mezi
Českou republikou
a
Královstvím Saúdské Arábie
o
podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Království Saúdské Arábie (dále jen "smluvní strany"),
vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci mezi oběma smluvními stranami,
hodlajíce vytvořit příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na
území druhé smluvní strany,
uznávající, že vzájemná podpora a ochrana takových investic je způsobilá podnítit
soukromou podnikatelskou iniciativu a zvýšit prosperitu obou smluvních stran,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Pro účely této dohody:

1. pojem "investice" označuje každou majetkovou hodnotu vlastněnou nebo ovládanou investorem smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:
 - a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna ostatní majetková práva, jako jsou hypotéky, zástavy a záruky, požívací práva a obdobná práva;
 - b) akcie, obligace a nezajištěné dluhopisy společností a jiné formy práv nebo podílů ve společnostech, stejně jako cenné papíry vydané smluvní stranou nebo kterýmikoli jejími investory;
 - c) peněžní pohledávky jako půjčky nebo nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu a související s investicí;
 - d) práva z oblasti duševního vlastnictví jako jsou autorská práva, patenty, průmyslové vzory, technické postupy, know-how, práva z ochranných známek, obchodní tajemství, obchodní jména a goodwill;
 - e) práva vyplývající ze zákona nebo veřejnoprávní smlouvy nebo jakékoliv licence, povolení nebo koncese vydané podle zákona.

Jakékoliv rozšíření nebo změna formy, ve které jsou hodnoty investovány nebo reinvestovány, nemá vliv na jejich charakter jako investice, za předpokladu, že jsou v souladu s právním řádem smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna.

2. pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice, zejména zisky, dividendy, autorské honoráře, přírůstky kapitálu nebo jakékoliv podobné poplatky nebo platby;

3. pojem "investor" znamená:

- a) ve vztahu k České republice:

- I. fyzickou osobu mající státní občanství České republiky v souladu s jejími platnými zákony; nebo
- II. jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejími zákony a uznanou jimi za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na jejím území;

- b) ve vztahu ke Království Saúdské Arábie:

- I. fyzické osoby mající státní občanství Království Saúdské Arábie v souladu s právem Království Saúdské Arábie;
- II. jakoukoli společnost, která má právní subjektivitu a je zřízena v souladu s právem Království Saúdské Arábie a má svoje ústředí na jejím území,

jako jsou korporace, podniky, družstva, obchodní společnosti, konsorcia, úřady, instituce, fondy, organizace, obchodní sdružení a jiné podobné subjekty bez ohledu na to, zda jsou s ručením omezeným či nikoli;

- III. jeho veřejné finanční instituce a úřady jako Měnová agentura Saúdské Arábie, veřejné fondy a podobné vládní instituce existující v Saúdské Arábii, které vznikly v souladu s jejím právním řádem;

kteřé uskutečňují nebo uskutečnily investici na území druhé smluvní strany.

4. pojem "území" znamená:

- a) ve vztahu k České republice území České republiky, nad kterým vykonává svrchovanost, svrchovaná práva a jurisdikci v souladu s mezinárodním právem;
- b) ve vztahu ke Království Saudské Arábie oblasti v rámci pozemních hranic, mořské nebo podmořské oblasti, vzdušný prostor a oblasti výlučné ekonomické zóny a kontinentální šelf, nad nimiž Království Saudské Arábie vykonává svrchovanost, svrchovaná práva a jurisdikci podle mezinárodního práva.

Článek 2

1. Každá smluvní strana bude na svém území podporovat, pokud je to možné, investice investorů druhé smluvní strany a bude takové investice připouštět v souladu se svým právním řádem. Takovýmto investicím bude v každém případě poskytnuto řádné a spravedlivé zacházení.
2. Žádná ze smluvních stran jakýmkoli způsobem nepoškodí svévolnými nebo diskriminačními opatřeními řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s investicemi investora druhé smluvní strany na svém území.

Článek 3

1. Každá smluvní strana poskytne již připuštěným investicím a investičním výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a investičním výnosům investorů jakéhokoli třetího státu.
2. Každá smluvní strana poskytne, v souladu se svým právním řádem, již připuštěným investicím a investičním výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a investičním výnosům svých investorů.
3. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany ve vztahu k řízení, provozování, udržování, užívání, využití nebo nakládání

s investicemi nebo ve vztahu k prostředkům k zajištění jejich práv k takovým investicím jako jsou převody a odškodnění nebo ve vztahu k jakékoli další aktivitě s tím spojené, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li příznivější.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany a jejich investicím výhody z jakéhokoli zacházení, upřednostnění nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat investorům jakéhokoli třetího státu na základě jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu, zóně volného obchodu nebo jiných formách regionální hospodářské spolupráce, nebo na základě mezinárodní smlouvy nebo oboustranné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.
5. Zacházení poskytované podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje jedna ze smluvních stran investorům jakéhokoli třetího státu nebo jejich investicím či výnosům na základě smlouvy o zamezení dvojího zdanění nebo jiné smlouvy týkající se daňových záležitostí nebo domácího zákonodárství týkajícího se zdanění.

Článek 4

1. Investice investorů každé ze smluvních stran budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.
2. Investice investorů kterékoli ze smluvních stran nebudou druhou smluvní stranou vyvlastněny, znárodněny nebo podrobeny jakémukoli jinému opatření, ať již trvalému nebo dočasnému, jehož účinek by byl rovnocenný vyvlastnění nebo znárodnění (dále jen "vyvlastnění"), s výjimkou veřejného zájmu této smluvní strany, za předpokladu, že vyvlastnění nebude diskriminační a bude v souladu s domácím zákonodárstvím a za okamžitou, přiměřenou a účinnou náhradu.

Taková náhrada se bude rovnat hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před datem, kdy se skutečné nebo hrozící vyvlastnění stalo veřejně známým.

Náhrada bude zaplácena bez prodlení a bude zahrnovat sazbu úroků od data vyvlastnění do data platby, určenou na základě převažující tržní sazby úroků; bude účinně realizovatelná a volně převoditelná.

3. Dotčený investor má právo na neodkladné přezkoumání zákonnosti takového vyvlastnění a výše odškodnění soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

Článek 5

1. Investorům jedné nebo druhé smluvní strany, jejichž investice utrpí škody na území druhé smluvní strany následkem války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, revoluce, výjimečného stavu nebo nepokojů, bude poskytnuto druhou smluvní stranou zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné hodnotné plnění. Takové platby budou volně převoditelné.
2. Tato dohoda nebrání žádné ze smluvních stran použít opatření nezbytná pro udržení veřejného pořádku, splnění jejích závazků ve vztahu k udržení nebo obnovení mezinárodního míru nebo bezpečnosti nebo ochranu jejích vlastních základních bezpečnostních zájmů, které mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu.

Článek 6

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:
 - a) postoupení každého práva nebo nároku investora této smluvní straně nebo agentuře zmocněné smluvní stranou, jakož i,
 - b) že tato smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a že převezme závazky vztahující se k investici.
2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

Článek 7

1. Aniž jsou dotčena obecně platná opatření, která nebudou použita svévolným nebo diskriminačním způsobem, přijatá v rámci celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu, jichž je smluvní strana členem, každá smluvní strana zajistí investorům druhé smluvní strany volný převod plateb spojených s investicemi a investičními výnosy, které investoři vlastní na území druhé smluvní strany, zejména:

- a) kapitálové a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
 - b) výnosy;
 - c) částky na splacení půjček;
 - d) výnosy z likvidace nebo prodeje celé nebo jakékoli části investice;
 - e) náhrada stanovená v člancích 4 a 5;
 - f) platby vzniklé z řešení sporů podle článku 11;
 - g) mzdy a jiné odměny zahraničních zaměstnanců, kteří jsou zaměstnání a mají povolení pracovat v souvislosti s investicí.
2. Převody podle tohoto článku budou provedeny bez prodlení podle převažujícího směnného kurzu k datu platby. Převody budou uskutečněny do země určené příslušnými žadateli o převod v jakékoli volně směnitelné měně odsouhlasené žadateli o převod.
3. V případě, že neexistuje převažující směnný kurz, bude směnný kurz odpovídat křížovému kurzu – získanému z těch kurzů, které by použil Mezinárodní měnový fond pro převod příslušných měn na zvláštní práva čerpání.
4. Za převod provedený "bez zbytečného prodlení" ve smyslu tohoto článku bude považován převod uskutečněný ve lhůtě, která je běžně požadována pro splnění převodních formalit. Tato lhůta začíná dnem, ve kterém byla předložena příslušná žádost, a za žádných okolností, s výjimkou případů stanovených v odstavci 1 tohoto článku, nepřekročí dva měsíce.

Článek 8

1. Pokud právní řád jedné nebo druhé smluvní strany nebo její závazky podle mezinárodního práva, existující v současné době nebo vzniklé v budoucnu mezi smluvními stranami vedle této dohody, obsahují úpravu, ať obecnou nebo zvláštní, poskytující investicím investorů druhé smluvní strany příznivější zacházení, než je zacházení stanovené touto dohodou, bude mít tato úprava, v rozsahu, ve kterém je příznivější, přednost před touto dohodou.
2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu se zvláštními ustanoveními smluv je příznivější, než jaké je poskytováno touto dohodou, bude poskytnuto toto příznivější zacházení.

Článek 9

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a použijí se také na investice uskutečněné před vstupem dohody v platnost investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, které jsou v souladu s právním řádem druhé smluvní strany. Ustanovení této dohody se však nepoužijí na spory týkající se investice, které vznikly před vstupem dohody v platnost, nebo na nároky, které byly vyřešeny před jejím vstupem v platnost.

Článek 10

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití dohody by měly být, pokud to bude možné, vyřešeny přátelsky konzultacemi, zprostředkováním nebo smířčím jednáním mezi vládami obou smluvních stran.
2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců způsoby stanovenými výše, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu.
3. Takovýto rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následovně: Každá smluvní strana jmenuje jednoho rozhodce a tito dva rozhodci se dohodnou na občanova třetího státu jako předsedovi, který bude jmenován vládami obou smluvních stran. Rozhodci budou jmenováni ve lhůtě dvou měsíců a předseda ve lhůtě tří měsíců ode dne, ve kterém jedna ze smluvních stran informovala druhou smluvní stranu, že zamýšlí předložit spor rozhodčímu soudu.
4. Pokud nebyly dodrženy lhůty uvedené výše v odstavci 3, kterákoli ze smluvních stran může, pokud neexistuje jiné ujednání, požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl nezbytná jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, provede nezbytná jmenování místopředseda. Je-li místopředseda občanem některé smluvní strany nebo také nemůže vykonat tento úkon, provede nezbytná jmenování další služebně nejstarší člen soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.
5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takováto rozhodnutí jsou konečná a závazná pro strany sporu. Každá smluvní strana uhradí náklady svého rozhodce a náklady na právní zastoupení v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud může stanovit odlišná pravidla týkající se nákladů. Ve všech ostatních záležitostech určí rozhodčí soud vlastní pravidla řízení.

Článek 11

1. Spory mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany týkající se investic a vzniklé v souvislosti s těmito investicemi na území první smluvní strany by měly být, pokud to bude možné, vyřešeny přátelsky konzultacemi nebo jednáním.
2. Jestliže spor nemůže být vyřešen způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku ve lhůtě šesti měsíců od data, kdy byla žádost o řešení sporu předložena, je investor oprávněn předložit spor, podle své volby, k vyřešení příslušnému soudu smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, nebo k rozhodčímu řízení:
 - a) Mezinárodního střediska pro řešení sporů z investic, zřízeného podle Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D.C. 18. března 1965;
 - b) rozhodčího soudu ad hoc, ustaveného podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL); nebo
 - c) jakékoliv jiné formy řešení sporů dohodnuté stranami sporu.
3. Každá smluvní strana tímto souhlasí s předložením investičního sporu mezinárodnímu rozhodčímu řízení. Pokud je však spor předložen v souladu s odstavcem 2 příslušnému soudu smluvní strany, nemůže investor současně zahájit mezinárodní rozhodčí řízení.
4. Pokud se investor rozhodne pro rozhodčí řízení, smluvní strana souhlasí, že nebude požadovat vyčerpání vnitrostátních postupů pro řešení sporu.
5. Žádná ze smluvních stran zúčastněných ve sporu není oprávněna v jakékoli fázi rozhodčího řízení nebo výkonu rozhodčího nálezu vznést jako námitku skutečnost, že investor, který je protistranou ve sporu, obdržel odškodnění pokrývající úplně nebo částečně jeho ztráty na základě záruky stanovené v článku 6 této dohody.
6. Rozhodčí soud při rozhodování sporu vezme v úvahu:
 - platné právo dotčené smluvní strany;
 - ustanovení této dohody a jiných příslušných dohod mezi smluvními stranami;
 - ustanovení zvláštních dohod vztahujících se k investici;
 - použitelné obecné principy mezinárodního práva.
7. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu a bude vykonatelný v souladu s vnitrostátním zákonodárstvím.

Článek 12

Každá smluvní strana může navrhnout druhé smluvní straně konzultace v jakékoli záležitosti týkající se této dohody. Tyto konzultace se budou konat v místě a v čase dohodnutém diplomatickou cestou.

Článek 13

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně diplomatickou cestou splnění ústavních postupů požadovaných pro vstup této dohody v platnost, dohoda vstoupí v platnost třicet dní od data druhé notifikace. Dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a poté zůstane v platnosti po dobu neurčitou. Po uplynutí lhůty deseti let může být tato dohoda kteroukoli smluvní stranou kdykoli písemně vypovězena při dodržení dvanáctiměsíční výpovědní lhůty.
2. Pro investice uskutečněné před datem ukončení platnosti této dohody zůstanou ustanovení článků 1 až 12 účinná po další období patnácti let od data ukončení platnosti této dohody.

Dáno v Rijádu..... dne 18. listopadu 2009 odpovídajícímu
1. Dhul-Hijjah 1430, ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém,
arabském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě
rozdílnosti ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku

Za Království Saúdské Arábie

